

Setmana vocacional. 3r – 4t ESO

JESÚS DE NATZARET

UN HOME D'AHIR, UN HOME D'AVUI

Jesús de Natzaret no pot deixar-nos indiferents. I més en descobrir que ell segueix present, no com a individualitat enardida, sinó com a referent d'una obra, una missió, un estil de vida que perviu més enllà de 2000 anys. Gairebé res! 2000 anys on ha passat de tot: guerres, revolucions, estils socials, cultures diferents, costums canviants, modernitat, postmodernitat, societat líquida, concilis ... I el seu missatge segueix viu i amb constància ! Sí, aquell sender que va iniciar entre dificultats i dures mareas, és ara una àmplia xarxa de camins que recorren la geografia mundial. Com és possible? Quina és la clau perquè això s'hagi produït? Què va apreciar i va aportar aquell home que ha fet que la seva estela estigui viva a tantes persones, en tants països, en tantes obres? Acompanyeu-me en aquest breu recorregut.

Llest! Som-hi. Et proposo partir d'una idea central: Jesús té una gran capacitat: "**Mirar**". Tal com sona. Jesús és un home amb gran capacitat d'observar la realitat. I ho fa usant una mirada que no és en curt. Una mirada que no es queda en l'immediat. En l'aparent. En l'evident. És una mirada que "**Mira més enllà**". Són molts els matisos que podem aportar però els deixem per a més endavant.

Dèiem que Jesús sempre mira més enllà. Aquesta és la seva gran capacitat personal. El seu recorregut i les respostes que dona, la seva obra, la seva missió, són una manera de mirar més enllà. De mirar allò més profund. Més precís. Més analític. Més sensible. Més compromès. Més de fe.

I és que aquesta mirada suposa:

4 coses que has de saber sobre el que suposa la mirada de Jesús

Primer: La seva manera de mirar suposa descobrir necessitats i reptes a partir del que ha observat: Qui és aquest nen, jove, dona, necessitat o necessitada?

Segon: Un cop localitzada la necessitat de les persones concretes, la seva mirada el porta a plantejar respostes. Respostes que han de ser possibles però que, sovint, comporten el risc de fer-se malveure davant del "poder establert"... Però ell manté el seu criteri: A noves necessitats, noves respostes. Evident No?

Tercer: Tenim respostes però: Qui agafarà el toro per les banyes? Cal seguir mirant, buscant i apostant no com un paracaigudista aïllat, buscant l'exhibició, sinó com a part d'un col·lectiu fort, unit i lliurat sota aquesta mirada. I és aquí on apareix el sentit de comunitat.

Quart i cirereta del pastís: Si la mirada ens ha anat portant per aquí, ens cal donar un saltet de qualitat: aquesta mirada suposa un profund voler fer-ho... És a dir, un compromís vital, vocacional que brolla amb força i dóna sentit i forma a tot l'ésser i el fer amb altres.

Per això, després d'aquests quatre supòsits, podem arribar a la conclusió que les estructures (eclesials) són un mitjà de resposta, però mai un fi en si mateixes.

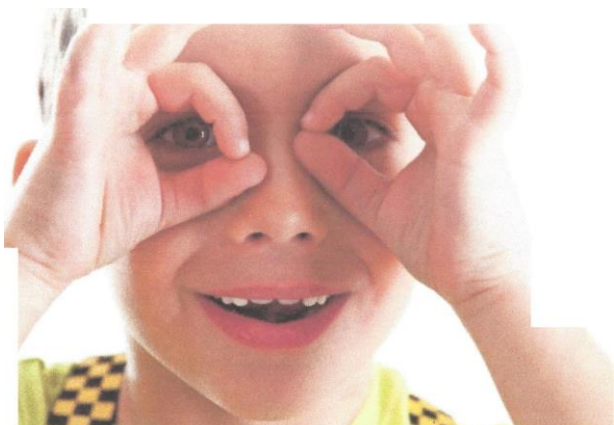
Bé. Bé. Llavors, quina és l'aportació de Jesús i el seu missatge al món actual? Doncs, d'aquesta manera de mirar més enllà ens cal donar-hi alguna volta més.

7 coses que has de saber sobre la manera de mirar de Jesús

Ha de saber, en **primer** lloc, que la manera de mirar de Jesús és una manera de mirar que va més enllà de la immediatesa, que té un altre temps, un altre ritme i un altre horitzó, molt més llunyà. Tant, que pot anar més enllà de la pròpia vida individual.

En **segon** lloc, la seva és una manera de mirar que va més enllà de la pressa. L'essencial de la vida i les persones couen a foc lent, amb aquesta paciència infinita d'aquelles àvies sàvies i la seva cuina de llenya

o carbó. Aquí no hi ha robot de cuina de persones. Els processos són el que són i cal acompanyar, amb mim, el creixement de cada bri, sense cap pressa.

Tercer: Qui no ha fet plans sense comptar amb l'altre i, quan ho ha compartit, ha sorgit la impossibilitat o fins al conflicte? Jesús, en el seu mirar, té clar que a qui cal mirar és la persona. A cada persona. Amb les seves àmplies riqueses i les seves ombres. I, si mires, ja comences a comptar amb ella. Perquè Jesús mira la persona concreta i vol comptar amb ella perquè sigui

protagonista de la seva vida, del seu camí, de si mateix.

Em diràs que tant mirar la persona porta a l'individualisme. No! Deixa'm explicar-te el **quart** tret d'aquesta mirada: és una mirada que desvia els ulls cap a l'altre, cap al proïsme. Una mirada que genera xarxes vinculants que promouen un contacte real enfront d'un contacte aparent, superficial, virtual (diríem avui). No hi ha mediació, aparença, mitges tintes. Hi ha un altre amb el qual em vinculo en essència, des de la nostra realitat. Tot un repte per al món relacional d'avui.

Espera a la **cinquena** característica: Aquesta mirada genera un pòsit de consistència enfront de la liquiditat efímera. Enmig de tant sòl oscil·lant, intueixes que això té un terreny ferm sota. Un terreny precís en el que fas peu de veritat.

És una mirada, ja estem en la **sisena**, que genera preguntes de sentit i recerca vital. Vaja, que et posa les piles i et posa en marxa, però des del més profund.

Rematem. **Setena:** És una mirada que fa mirar l'altre, no només a un mateix. Que desvia la mirada fent-se exocèntrica i no endocèntrica. Trobar el tu i el nosaltres i comprometre't per i amb ell.

Així que Jesús avui aporta al món i a l'Església:

- ✓ Fraternitat
- ✓ Comunitat
- ✓ Obertura i aprofundiment a la transcendència
- ✓ Un missatge de vida
- ✓ Dones i homes vocacionats, testimonis en el seu dia a dia del seguiment de Jesús, capaços de contagiar i provocar preguntes de sentit que obrin els nens i joves a la seva pròpia resposta vital i de fe.

És a dir, Jesús t'anima a mirar més enllà.

PER A LA REFLEXIÓ

- *Què et sorprèn del que has llegit?*
- *Destaca algun aspecte d'aquestes mirades de Jesús. Per què el tries?*
- *Quin d'aquest trets reconeixes en la teva persona? i en el teu centre i comunitat educativa?*
- *Quina o quines necessitaríem aprofundir més?*

Material preparat en el marc de la Setmana de les Vocacions 2021
Preparat per la Delegació per a la vida consagrada